

We Lwowie, dnia 6. lipca 1901.

Leg. 204

Sprawozdanie

Komisji gminnej o wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie próśby gminy król. stoł. m. Lwowa o wyjednanie ustawy co do przymusowego łączenia kanałów domowych z miejskimi i opłat gminnych za to połączenie.

Wysoki Sejmie!

Niezbędnym warunkiem rozwoju i systematycznego uzupełnienia sieci kanałów do odprowadzenia nieczystości we Lwowie jest prawne unormowanie poboru opłat za ich użytkowanie.

Dotychczas wymierzał magistrat lwowski interesowanym właścicielom realności te opłaty na podstawie uchwał Rady miejskiej. C. k. Trybunał administracyjny orzekł atoli, że gminie m. Lwowa nie przysługują prawo pobierania opłat za użytkowanie kanałów, jak długo nie uzyska na to specjalnej ustawy.

Wskutek takiego obrotu rzeczy musiała utknąć tak ważna dla podniesienia zdrowotności miasta akcja, w ostatnich czasach ze strony administracji miejskiej we Lwowie z uznania godną, energią prowadzona — jaką stanowi budowa nowych kanałów, odpowiadających nowoczesnym postępowi technicznemu, w miejsce starych przegniłych lub wadliwie pobudowanych, jakoteż budowa kanałów tam, gdzie ich dotąd nie ma.

Magistrat wniósł przeto do Wydziału krajowego w styczniu b. r. prośbę ażeby wyjednał u Wysokiego Sejmu uchwalenie ustawy krajowej, któraby zabezpieczyła i ustaliła prawo gminy do poboru opłat za użytkowanie publicznych kanałów w mieście Lwowie. — Do tej próśby dołączony był gotowy projekt ustawy, oparty na wzorach podobnych ustaw dla innych miast w Monarchii wydanych, jak Wiedeń, Praga, Berno, Czerniowce, Bielsk, Biała — a w najnowszych czasach Podgórze.

Z niektórymi zmianami przedkłada Wydział krajowy ów projekt Wysokiemu Sejmowi do uchwały.

W jednym tylko ważniejszym szczególe wniosek Wydziału krajowego różni się od projektu, opracowanego przez magistrat m. Lwowa. Mianowicie w §. 7., który orzeka o obowiązku uiszczania opłat ustawą unormowanych przez właścicieli sąsiednich realności w takim wypadku, jeżeli kanał publiczny zbudowany został ich własnym kosztem. Projekt magistratu zmierzał ku temu, ażeby przy ulicach nowo otwartych, w których kosztem osób prywatnych wybudowano kanał publiczny, miała być także pobierana opłata — chociaż tylko w wysokości połowy normalnej opłaty. Natomiast Wydział krajowy żąda zupełnego uwolnienia od opłat właścicieli realności, którzy swoim kosztem kanał wybudują — wychodząc z zapatrywania, iż „jest rzeczą naturalną, że skoro właściciele sąsiednich realności, własnym kosztem zbudowali lub zbudują kanał publiczny, to nie powinni już być pociągani do opłat za połączenie swego domu z tym kanałem“.

Komisya gminna nie podziela tego zdania. Sądzi ona bowiem, że znów gmina byłaby pokrzywdzona, gdyby ją obarczano bez żadnego wynagrodzenia obowiązkiem konserwacyi owych kanałów, przez strony prywatne dla ich dogodności i w ich interesie pobudowanych. I dlatego uważa ona za usprawiedliwiony wniosek magistratu, który zmierza do unormowania w takim razie opłat w połowie zwykłej wysokości. Przez to nie będzie mógł być nikt narażonym na krzywdę. Właściciele realności przy nowej ulicy, gdzie kanału nie ma, porachują sobie bowiem, co będzie dla nich korzystniej: czy wybudować nowy kanał, i zapłacić połowę taksy magistratowi, czy też zapłacić całą taksę, a budowę pozostawić miastu? Wybiorą więc dobrowolnie tę alternatywę, która dla nich będzie dogodniejszą.

Zgadając się zresztą na inne zmiany projektu magistratu m. Lwowa, proponowane przez Wydział krajowy, Komisya gminna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony projekt ustawy %.

Za przewodniczącego:

Zaleski.

Sprawozdawca:

Merunowicz.

U s t a w a

z dnia o obowiązku właścicieli domów w król. stoł. mieście Lwowie połączenia domowych zbiorników kloacznych z kanałami miejskimi publicznymi oraz o opłatach gminnych za to połączenie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

W obrębie gminy król. stoł. miasta Lwowa obowiązany jest każdy właściciel realności przylegającej do ulicy lub placu, gdzie kanał publiczny istnieje lub zostanie wybudowany, połączyć zbiornik kloaczny swego domu z powyższym kanałem za pomocą kanału odciekowego, przestrzegając przytem postanowień ustawy budowniczej z 21. kwietnia 1885 Dz. u. kr. Nr. 31.

W razie uzasadnionej względami publicznymi potrzeby wybudowania nowego a zaniechania istniejącego kanału publicznego, z którym zbiorniki kloaczne poszczególnych domów są już połączone, zbiorniki te mają być połączone z nowo wybudowanym kanałem publicznym, dawne zaś połączenie ma być zaniechane.

To samo odnosi się i do tych wypadków, gdzie wychodki nie mają zbiorników kloacznych a wybudowane są nad kanałem publicznym.

§. 2.

Koszta budowy kanału odciekowego aż do 10 metrów, licząc od zewnętrznej granicy realności do najbliższego kanału publicznego, ponosi właściciel realności względnie domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów podnosi gmina.

Gdyby jednak ze względu na stosunki miejscowe okazało się korzystniejszym, aby budowę kanału odciekowego poprowadzić przez obcą realność, właściciel jej obowiązany jest za odpowiedniemi odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanału odciekowego na swej realności.

Przy oznaczeniu odszkodowania zastowane być mają przepisy ustawy z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38.

Odszkodowanie i koszta ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanału odciekowego (alinea 1.), ponosi właściciel domu obowiązany do budowy kanału.

§. 3.

Gminie król. stoł. miasta Lwowa przysługuje prawo pobierania opłat za połączenie w §. 1. określone, właściciele domów zaś obowiązani są do uiszczania tych opłat.

W wypadku jednak przewidzianym w §. 1. ustęp drugi, właściciele domów wolni są od rzeczonych opłat.

§. 4.

Wysokość opłat ustanawia się podług zabudowanej powierzchni, pomnożonej ilością kondygnacyi:

a) przy prywatnych domach mieszkalnych i gmachach publicznych po 30 halerzy od metra kwadratowego;

b) przy fabrykach, pracowniach i budynkach gospodarczych po 20 halerzy od metra kwadratowego.

Podziemia i strychy, o ile w całości lub w przeważnej części służą na cele mieszkalne, fabryczne lub gospodarcze, podlegają powyższej opłacie.

Jeżeli dom zawiera więcej zbiorników kloacalnych, wówczas za każde osobne połączenie zbiornika z kanałem publicznym, uiszczyć należy tylko odpowiednią część opłaty przypadającej od całego domu.

§. 5.

Radzie miejskiej przysługuje prawo uwalniania od opłaty właścicieli takich budynków, których przeznaczenie i używanie wyklucza odprowadzanie z nich nieczystości płynnych do kanału publicznego.

§. 6.

Od domów, po wejściu w życie niniejszej ustawy, przebudowanych, dobudowanych lub w miejsce starych — nowo wybudowanych, należy się opłata (§. 4.) mimo dawniejszego połączenia z kanałem publicznym.

Jeśli jednak właściciel domu za to połączenie uiszczył już bądź dawniej opłatę jako datek dobrowolny, bądź też opłatę w myśl niniejszej ustawy, wówczas przy nowym wymiarze uwzględnić należy datek ten zapłacony, względnie opłatę już uiszczoną, tak że tylko nadwyżkę wymiaru obowiązany jest właściciel domu uiszczyć.

§. 7.

Przy ulicach nowych, powstających po wejściu w życie niniejszej ustawy w których kosztem osób prywatnych pobudowano kanał publiczny, ma być pobieraną tylko połowa powyższej opłaty od tych osób prywatnych lub ich prawonabywców.

§. 8.

Do wymiaru opłat powołany jest Magistrat miasta.

Nieuiszczone w terminie opłaty mają być ściągnięte w sposób ustanowiony w § 94. statutu miasta Lwowa dla ściągania należności gminnych.

§. 9.

Przeciw wydanym na podstawie niniejszej ustawy zarządzeniom Magistratu przysługują środki prawne przewidziane statutem miasta. Rekurs przeciw wymiarowi opłaty nie ma mocy wstrzymującej.

§. 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.